

Kraków dn.02.07.2025r

Prof. dr Mariusz Kwiecień
Akademia Muzyczna im. K. Pendereckiego w Krakowie

**Recenzja w postępowaniu w sprawie nadania stopnia
doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej sztuki
muzyczne Pani doktor Ewie Tracz.**

Zleceniodawca recenzji:

Akademia Muzyczna im. K. Szymanowskiego w Katowicach, pismo Przewodniczącego Rady ds. nadawania stopni Pana prof.dr hab. Marka Nosala. Zlecenie podjęte na podstawie Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. 2024. poz. 1571)

Informacja o powołaniu mojej osoby do komisji habilitacyjnej jako recenzenta została skierowana do mnie drogą mailową przez Sekretarza komisji habilitacyjnej Księdza prof. dr hab. Pawła Sobierajskiego w dniu 08.05.2025 r.

Dokumentacja została dostarczona do mojego adresu domowego drogą pocztową dn. 12.05.2025 r.

Dostarczone dokumenty:

- Pismo Przewodnicze sygnowane przez Przewodniczącego Rady ds. nadawania stopni Pana prof.dr hab. Marka Nosala, zawierające informację, iż w związku z decyzją Rady ds. nadawania stopni Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach z dnia 18 marca 2025 r. powołano Komisję Habilitacyjną oraz powierzono mi funkcję Recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania Pani dr Ewie Tracz stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki muzyczne.
- Dokumentacja złożona przez Habilitantkę zgodnie z art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz.U.2024 poz. 1571)
- Wniosek (kopia) Pani dr Ewy Tracz z dnia 28.11.2024 r. do Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej, o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie - sztuki muzyczne.

Podstawowe dane o Habilitantce

Dr Ewa Tracz ukończyła w 2008 r. Państwową Szkołę Muzyczną I i II stopnia im. Karola Szymanowskiego w Zamościu w klasie Pani Wiesławy Grabek - Woś. Po uzyskaniu dyplomu PSM II st rozpoczęła w 2008 roku studia magisterskie w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie śpiewu prof. dr hab. Ewy Biegas i ukończyła je w 2013 roku z wyróżnieniem (Primus Inter Pares). W latach 2013 - 2016

dr Ewa Tracz pracowała na stanowisku solista-śpiewak w Operze Wrocławskiej. Ponadto artystka doskonała swój kunszt wokalny w Accademia Teatro alla Scala w Mediolanie, którą ukończyła dyplomem w 2018 r. Od 2018 roku do dziś pracuje jako pedagog śpiewu w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, a w 2019 r. w tej samej Uczelni uzyskała stopień doktora w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki muzyczne. Jest laureatką wielu konkursów wokalnych w kraju i poza granicami. Z najistotniejszych należy wymienić:

- II nagroda w I Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Andrzeja Hiolskiego w Kudowie Zdroju w 2012 roku, oraz 2 Nagrody Specjalne: Dyrektora Filharmonii Wrocławskiej i Dziennikarzy na tym Konkursie
- I Nagroda w III Konkursie Wokalnym im. Jana, Edwarda i Józefiny Reszków w Częstochowie w 2013 roku.
- I Nagroda w kategorii głosów żeńskich w XV Międzynarodowym Konkursie Sztuki Wokalnej im. Ady Sari w Nowym Sączu w 2013 roku, oraz nagrody specjalne na tym Konkursie: Nagroda im. Ady Sari dla wybitnego sopranu, oraz Nagroda Orkiestry Opery Krakowskiej.
- II Nagroda w IX Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Klaudii Taev w Estonii w 2015 roku.
- II Nagroda w kategorii głosów żeńskich w IX Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Stanisława Moniuszki w Warszawie w 2016 roku.
- I Nagrodę w kategorii śpiew, oraz Nagrodę Specjalną za najlepsze wykonanie utworu Karola Szymanowskiego w Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w 2018 roku.

Ocena Autoreferatu

Autoreferat dr Ewy Tracz stanowi w mojej ocenie rodzaj podsumowania i usystematyzowania osiągnięć artystycznych we wszystkich aspektach aktywności zawodowej Pani Doktor. Pierwsze wersy Habilitantka poświęca informacjom o wykształceniu, posiadanych dyplomach, stopniach naukowych, a także dotychczasowym zatrudnieniu, które wyszczególnia w punktach od 1 do 3. Następnie w punkcie 4. Habilitantka wskazuje osiągnięcie, zgodnie z wymaganiami art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Przedstawionym przez Kandydatkę osiągnięciem artystycznym, stanowiącym podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, jest nagranie DVD z zapisem opery Ignacego Paderewskiego *Manru*. Pani Doktor przedstawia też fragmenty recenzji spektaklu, które ukazały się na łamach miesięcznika *DieMusic*, w *Rzeczpospolitej*, na www.niezalezna.pl, oraz www.teatrdlawszystkich.eu.

Kolejne informacje zawarte w Autoreferacie to opis okoliczności otrzymania propozycji zaśpiewania właśnie tej roli przez Artystkę. Po tej niezwykle barwnej opowieści dr Ewa Tracz przytacza fragmenty recenzji opisujących jej wspaniałą kreację w dziele Ignacego Paderewskiego.

Punkt 5. Autoreferatu opisuje dorobek sceniczny dr Ewy Tracz. W sposób przejrzysty i klarowny Artystka szkicuje przebieg swojego rozwoju jako śpiewaczki, nie tylko operowej. Jej działalność naukowo-artystyczna zawarta w szczegółowym wykazie obejmuje płyty CD (8), płyty DVD (2), prawykonania (2), nagrania archiwalne (1),

ale przede wszystkim spektakle operowe (około 160), koncerty z towarzyszeniem orkiestry symfonicznej (około 80), koncerty z muzyką kameralną (około 120) w Polsce i za granicą, m.in. w teatrach operowych, salach koncertowych i instytucjach kultury. Za niezwykle obrazowe uważam zamieszczenie zarówno w podpunkcie *Działalność operowa* pełnej informacji o zrealizowanych spektaklach operowych, jak i wykazu partii operowych w późniejszym fragmencie recenzji. Trafnie obrazuje on zarówno profil artystyczny Habilitantki, jak również pozwala spojrzeć na owoce Jej profesjonalnej kariery scenicznej w postaci wielu kreacji scenicznych w dziełach operowych o zróżnicowanej stylistyce i wymagających jakże rozległych kompetencji wykonawczych oraz artystycznych. W podpunkcie *Koncerty symfoniczne* Artystka opisuje bogatą działalność jako wykonawczynie dzieł oratoryjno - kantatowych i symfonicznych, co we wspaniały sposób dopełnia jej kunsztu wokalnego i interpretatorskiego. Muzyka oratoryjno - kantatowa i symfoniczna stawia przed każdym wykonawcą zupełnie inne wyzwania niż sztuka operowa, teatralna. Cała uwaga zarówno słuchacza jak i wykonawcy skupia się tu bez reszty na kwestiach li tylko muzycznych i wokalnych. Niezbędny podczas spektaklu operowego aspekt aktorski, który niekiedy odwraca uwagę od kwestii stricte muzycznych na rzecz efektów wizualnych, prawie nie jest uwzględniany podczas prezentacji dzieła w formie koncertowej, o czym dr Ewa Tracz przekonuje w sposób niezwykle zdecydowany. Ostatnim podpunktem w Punkcie 5. jest *Kameralistyka*. Artystka podkreśla zasadę znaną wszystkim najwybitniejszym artystom śpiewającym, która kameralistykę stawia jako najcenniejszy i najtrudniejszy rodzaj sztuki, wymagający od wykonawców sięgnięcia do najgłębszych pokładów intymnego odczuwania świata. Opisane emocje i doświadczenia związane z wykonawstwem muzyki pieśniarskiej ukazują Habilitantkę jako w pełni rozumiejącą trud i piękno płynące z obcowania z tą formą sztuki wokalne.

W ostatniej części Autoreferatu znajduje się opis aktywności dydaktycznej oraz organizacyjnej Pani dr Ewy Tracz. Punkt 6. zawiera refleksje Artystki ale i Pedagoga w jednej osobie. Najważniejsze co wyłania się z lektury tego podpunktu, to zdolność Habilitantki do refleksji na temat własnej twórczości, umiejętność formułowania tez naukowych, i artystycznych na podstawie własnych doświadczeń wykonawczych, a także praktyką dydaktyczną. Wszystkie wymienione przeze mnie elementy zaowocowały ciekawą, pełną pasji i wnikliwością wypowiedzią, napisaną sprawnie i rzeczowo, którą czyta się z niełatwym zainteresowaniem.

Lektura Autoreferatu umożliwia zapoznanie się z profilem Artystki o bardzo bogatym, różnorodnym i oryginalnym dorobku artystycznym oraz pedagogicznym. O właściwym rozumieniu aspektów pedagogicznych i odpowiedzialności związanej z przekazywaniem wiedzy kolejnym pokoleniom niech zaświadczy poniższa wypowiedź Habilitantki:

Z ogromną pasją zaangażowałam się w pedagogikę wokalną, a moja przygoda z nią rozpoczęła się dzięki współpracy z Akademią Muzyczną im. Karola Szymanowskiego w 2015 roku. Wiedzę i umiejętności, które nabywam, staram się przekazać moim studentom, zawsze zachowuję indywidualny stosunek do każdej osoby, z którą mogę pracować, i staram się nie zapominać o tym, że ja mam kilku studentów, ale oni mają jedno studia i jednego pedagoga śpiewu. Pracę z młodymi osobami, możliwość kształtowania talentów uważam za zadanie ważne i odpowiedzialne. Więź zbudowana z każdym studentem powinna opierać się na obustronnym szacunku i zaufaniu.

Nie jesteśmy maszynami, a głos jako instrument jest najbardziej organiczny i delikatny. W pewnym sensie mogę się nawet pokusić o stwierdzenie, że stan głosu zdradza, w jakiej kondycji fizycznej i psychicznej jest dana osoba – niczym zwierciadło duszy, dlatego praca ze śpiewakami wymaga pewnego rodzaju wyrozumiałości.

Oryginalne osiągnięcie art.219 ust.1 pkt 2

Wskazane przez dr Ewę Tracz oryginalne osiągnięcie to zapis na płycie DVD opery Ignacego Jana Paderewskiego – *Manru*

Rok wydania: 2020

Wydawnictwo: Teatr Wielki Opera Narodowa, Narodowy Instytut Fryderyka Chopina
NIFCDVD 009

Współwykonawcy:

Chór i Orkiestra Teatru Wielkiego – Opery Narodowej Tancerze Białego Teatru

Chór dziecięcy – Artos

Dyrygent – Grzegorz Nowak

Reżyseria – Marek Weiss

Scenografia i kostiumy – Kaspar Glarner

Choreografia – Izydora Weiss

Reżyseria światła – Maciej Igielski

Przygotowanie chóru – Mirosław Janowski

Przygotowanie chóru dziecięcego – Danuta Chmurska

Obsada:

Manru – Peter Berger

Ułana – Ewa Tracz

Jadwiga – Anna Lubańska

Urok – Mikołaj Zalasieński

Oros – Dariusz Machej

Aza – Monika Ledzion-Porczyńska

Jagu – Łukasz Goliński

Cygan – Maciej Ufniak

Skrzypek – Stanisław Tomanek

Miejsce nagrania: Teatr Wielki – Opera Narodowa.

Reżyseria nagrania: Marcin Dunin-Borkowski.

Reżyseria dźwięku: Michał Polański, Adam Ciesielski

Premiera z udziałem artystki miała miejsce 12 października 2018 r. Nagranie powstało dzięki rejestracji spektakli w sezonach artystycznych 2017/2018 oraz 2018/2019 i zostało wydane w 2020 r. przy współpracy Teatru Wielkiego – Opery Narodowej z Narodowym Instytutem Fryderyka Chopina. Rolę Ułany, którą kreowała dr Ewa Tracz, jak sama w autoreferacie zaznacza, uważa za jedno ze swoich najistotniejszych osiągnięć, które stanowi pewnego rodzaju *regime* jej dotychczasowej artystycznej drogi.

Opera Ignacego Jana Paderewskiego *Manru* to jedyne dzieło sceniczne kompozytora.

Fabula dzieła oparta jest na powieści Józefa Ignacego Kraszewskiego *Chata za wsią*, jednak dzięki znajomości z twórcą libretta Alfredem Nossigiem oraz propozycji napisania opery dla Teatru w Dreźnie kompozytor stworzył utwór w języku niemieckim.

Prapremiera odbyła się 29 maja 1901 r. w Teatrze Operowym w Dreźnie, a polska premiera w tłumaczeniu Stanisława Rosowskiego miała miejsce kilka dni później

w Teatrze Miejskim we Lwowie. Oba wystawienia zostały przyjęte niezwykle entuzjastycznie i odniosły ogromny sukces. Dzieło operowe zostało jeszcze wystawione w kilku liczących się europejskich teatrach, a 14 lutego 1902 r. zaprezentowano je jako pierwszą i jedyną do tej pory polską operę publiczności w Metropolitan Opera w Nowym Jorku.

Historia *Manru* opowiada o tragicznej miłości góralki Ulany i Cygana Manru, skonfrontowanej z nietolerancją oraz ścieraniem się różnych kultur. Przy tworzeniu opery jednym z głównych celów kompozytora było oświecenie społeczeństwa skoncentrowanego wyłącznie na własnej tożsamości i krytyka ksenofobii. Mimo upływu czasu problematyka dzieła pozostaje aktualna dzięki swojemu uniwersalizmowi i mocnemu przekazowi.

Realizację, w której dr. Ewa Tracz brała udział, przygotował znakomity reżyser Marek Weiss, który zdecydował się spektakl uwspółcześnić. Odtwarzana przez dr. Ewę Tracz Ułana przedstawiona była jako wiejska dziewczyna pochodząca z zamożnej rodziny, Manru natomiast ukazany był jako wolny duch, wywodzący się z grupy hipisów-harleyowców. Zakazana miłość kochanków, podobnie jak w oryginale, postrzegana była przez obydwie społeczności jako zdrada wyznawanych przez nich zasad i wartości. Jak zaznacza w swoim opisie Artystka: *Możemy zauważyć pewne różnice z oryginalnym librettem: w III akcie Manru zabija Orosa – przywódcę hipisów, co umacnia jego pozycję w społeczności wygnańców i daje usprawiedliwienie, ułatwia porzucenie rodziny. Jednak najistotniejsza zmiana dotyczy samego zakończenia opery, w którym Ułana nie popełnia samobójstwa. Dzięki namowom Uroka, który w ostatniej scenie przyprowadza dziecko i błaga ją o zmianę decyzji, pomimo dramatycznej sytuacji główna bohaterka znajduje w sobie siłę by dalej żyć. Nie ma podstaw by jednoznacznie stwierdzić, że zakończenie jest pozytywne, ale historia nie ma także ostatecznego, totalnie gorzkiego i tragicznego końca. Można się jedynie domyślać, jak mogły potoczyć się dalsze losy bohaterów. Dzięki temu w widzu oprócz wielu pytań pozostaje wciąż tłąca się nadzieja.* Partia Ulany została napisana dla sopranu pełnego, lirycznego z dramatycznym zacięciem. Sama Habilitantka początkowo nie była przekonana, że jej liryczno-koloraturowy sopran podoła wyzwaniom partytury Paderewskiego. Jednakże z pełnego wdzięku opisu samej Artystki wynika, iż decyzja o wzięciu udziału w tej realizacji była mocno przemyślana, a ciężka praca pomogła osiągnąć sukces. O tym sukcesie niech zaświadczą 2 wybrane przeze mnie recenzje. Pierwsza, redaktora Jacka Marczyńskiego, która ukazała się na łamach Rzeczpospolitej:

Jedynie Ewa Tracz potrafiła wydobyć z partii Ulany bogactwo różnych odcieni. Ale też ta młoda śpiewaczka ma piękny głos, talent oraz intuicję pozwalającą jej wczuć się nawet w tak skomplikowaną muzykę, jaką stworzył Paderewski.

Druga zasługująca na przypomnienie, to słowa Magdaleny Grzybowskiej opisującej swoje odczucia na blogu www.operalovers.pl :

Siłą warszawskiego spektaklu jest zaskakująco dobra obsada. Ewa Tracz po wspaniałym występie w „Carmen” w zeszłym sezonie i wygranej w Konkursie Szymanowskiego wyrasta na nową gwiazdę warszawskiej sceny wydobywając z partii Ulany zarówno elementy liryczne, jak i te prześięknięte dramatyzmem .

Pani dr Ewa Tracz ocenia wykonywaną przez siebie partię Ulany zwracając uwagę iż poza trudnościami muzycznymi, nie zawsze oczywistą strukturą harmoniczną oraz skomplikowaną rytmiką partii, dodatkową trudnością było zrozumienie dla publiczności,

klarowne w dykcji przekazanie tekstu w języku polskim i staropolskim. Pani Doktor zaznacza, że poprawna wymowa jest obowiązkiem artysty-śpiewaka, a nasz język ojczysty jest przecież jednym z najtrudniejszych do śpiewania. Artystka podkreśla, że rola wymagała także znacznych umiejętności aktorskich, niezbędnych aby w wiarygodny sposób przekazać widzowi wszystkie emocje, którymi targana jest bohaterka. Doktor Ewa Tracz dysponując piękną barwą i czystości brzmienia sopranem lirycznym wspaniale brzmi w romantycznych frazach muzyki Paderewskiego. Niepokój w muzyce kompozytora przedstawiany chromatycznymi, opadającymi pasażami dodawał Śpiewaczce głębi i siły wyrazu. W arii z I aktu Artystka błyszczy srebrną barwą głosu i prowadzeniem szerokiej frazy w płynnym legato. Nieskazitelna dykcja przyciąga uwagę w każdym słowie, a jej ekspresyjna interpretacja i znakomita intuicja muzyczna udowodniły chociażby w kotysance z II aktu jak można śpiewać piano nie tracąc ani na moment kontroli nad głosem. Wartość interpretacji dr Ewy Tracz polegała na bogactwie odcieni od liryzmu i delikatności po dramatyzm i cierpienie, które mądrze, bez forsowania swego lirycznego głosu prezentuje w finałowej scenie opery. Używa rejestru piersiowego w odpowiednich momentach, zwłaszcza w duetach Ulany z Urokiem w I akcie i w finale opery, aby podkreślić siłę i odwagę zdesperowanej kobiety, a najwyższe nuty, zaskakują miękkością i zarazem siłą brzmienia. Wszystko to połączyła Artystka z nienaganną grą aktorską uwypuklając psychologiczną wielowarstwowość bohaterki. Targana emocjami w kontrolowany, lecz intensywny sposób pokazała widzom siłę miłości i kobiecości.

Warszawska premiera *Manru* zapoczątkowała lawinę sukcesów dr Ewy Tracz. Polsko - Ukraińska Fundacja im. Ignacego Paderewskiego zaprosiła Artystkę do współpracy przy projekcie *Powrót Manru*. Był to znakomity projekt promujący polską kulturę poza granicami kraju. Operę z udziałem dr Ewy Tracz w roli Ulany wystawiono w Narodowej Operze w Kijowie, Operze Lwowskiej, oraz w Centrum Copernicus w Chicago. Produkcja operowa *Manru* w 2019 roku została nominowana do prestiżowej nagrody International Opera Award (określanej mianem operowych Oscarów) w kategorii „Dzieło odkryte na nowo”. Nagranie dostępne było również na platformie OperaVision.

Ocena osiągnięć artystycznych

Pani dr Ewa Tracz to niewątpliwie jedna z najwspanialszych Artystek młodego pokolenia, która zwraca uwagę pięknym głosem, nienaganną techniką, oraz silnymi i ekspresyjnymi interpretacjami klasycznej muzyki wokalne. Nie dziwi fakt, że pierwszymi operowymi rolami jakie zaśpiewała jeszcze jako studentka Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach były tytułowa *Siostra Angelica* w operze Giacomo Pucciniego, oraz Donna Anna w dziele doskonałym W.A.Mozarta - *Don Giovanni*. Kształcąc swój talent pod okiem wybitnych pedagogów i zdobywając laury na wielu konkursach wokalnych, jeszcze jako studentka ostatniego roku, otrzymała pierwszą propozycję pracy z Opery Wrocławskiej. Mozartowskie Hrabina w Weselu Figara, Fiordiligi w *Così fan tutte*, oraz Pierwsza Dama w Czarodziejskim flecie, a także tytułowa verdiowska Giovanna d'Arco, Ksenia w *Borysie Godunowie* Musorgskiego, czy Stella w operze Chopin Giacomo Orefice, to początki drogi artystycznej dr Ewy Tracz na scenie Opery Wrocławskiej. Dwie II nagrody na wielkich i prestiżowych, międzynarodowych konkursach im.Stanisława Moniuszki w Warszawie, oraz im.Klaudii Taev w Pärnu w Estonii skierowały oczy międzynarodowego środowiska na dr Ewę Tracz.

W sezonie 2016/2017 rozpoczęła naukę w prestiżowej Accademia Teatro alla Scala działającej przy mediolańskiej La Scali. Podczas dwuletniego stypendium mogła pracować z największymi dyrygentami, reżyserami i śpiewakami, a także usłyszeć na żywo ikony sztuki operowej obecnych czasów. Brała udział w licznych projektach i koncertach organizowanych z ramienia akademii. Zaśpiewała rolę Konstancji w operze *Urowadzenie z seraju* W.A. Mozarta dla dzieci, odbyła tournée po Chile, koncertowała w Operze w Hamburgu oraz Théâtre du Châtelet w Paryżu. W Teatro alla Scala zaśpiewała minn. partie: Anny w *Nabucco* G. Verdiego pod batutą genialnego Maestro Nello Santi, w reżyserii Daniele Abbado u boku Leo Nucciego, rolę Matki Gertrudy w operze *Hänsel und Gretel* E. Humperdincka pod batutą Marca Albrechta, oraz kilka innych mniejszych ról. Czas nauki we Włoszech w znaczący sposób wpłynął na rozwój Artystki. Doskonaliła swoje umiejętności we współpracy z wybitnymi pedagogami i korepetytorami takimi jak m.in. Renato Bruson, Luciana D'Intino, Eva Mei, Gregory Kunde, Luciana Serra, Vincenzo Scalera, Michele D'Elia, Umberto Finazzi, Paolo Spadaro, co zbudowało doskonałe wyczucie stylu włoskiej opery. Po zakończeniu studiów w Mediolanie w 2018 r. wróciła do Polski, by w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej w Warszawie zaśpiewać m.in. partie Ulany w operze *Manru* Ignacego Jana Paderewskiego (2018 i 2019 r.) i Micaeli w operze *Carmen* Georga Bizeta (2018–2024 r.). Wraz z Warszawską Operą Kameralną podczas tournée po Japonii wykonywała partię Hrabiny w *Weselu Figara* W.A. Mozarta, oraz partię Gertrudy w operze Engelberta Humperdincka. Również w *Hänsel und Gretel* wystąpiła jeszcze w Teatro Lirico di Cagliari (2019r.). Jak sama Artystka twierdzi, spełniła jedno ze swoich wokalnych marzeń, wcielając się w Roxanę w operze *Król Roger* Karola Szymanowskiego występując w Operze na Zamku w Szczecinie (2022 r.), za którą została uhonorowana w XVII edycji rozdania Teatralnych Nagród Muzycznych im. Jana Kiepury w kategorii Najlepsza Śpiewaczka Operowa. Dzięki współpracy z Operą Bałtycką miała szansę wcielić się w Marcelinę w operze *Fidelio* Ludwiga van Beethovena (2021) oraz tytułową Hrabinę (2022 r.) w operze Stanisława Moniuszki. Zaśpiewała Musettę w *Cyganerii* G. Pucciniego (2022 r.) w Hyogo Performing Arts Center (KOBELCO Grand Hall). Przedstawienie dyrygował Yutaka Sado, a spektakl wyreżyserowali Dante Ferretti i Marina Bianchi. Dante Ferretti zasłynął jako legendarny scenograf, który współpracował m.in. z takimi reżyserami jak F. Fellini, F. Zeffirelli, M. Scorsese, T. Burton.

Kolejnym ważnym aspektem dotychczasowej działalności dr Ewy Tracz były koncerty z towarzyszeniem orkiestry biorąc udział w różnego rodzaju galach operowych lub prezentacjach dzieł operowych w wersjach koncertowych. Artystka wykonała partię Elektry w operze *Idomeneo, król Krety* W.A. Mozarta podczas Międzynarodowego Festiwalu Opera Rara 2024 r., występując z Anną Prohaska, Ianem Bostridge'em, Kangminem Justinem Kimem wraz z Capellą Cracoviensis pod batutą Alessandro Moccii. Śpiewaczka miała również okazję zaśpiewać pod batutą Alexandra Liebreicha – Pierwszą Wiedźmę oraz Damę Dworu w operze *Dydona i Eneas* H. Purcella z towarzyszeniem orkiestry barokowej Hofkapelle München, u boku wybitnych barokowych śpiewaczek jak Dorothee Miels czy Robin Johansen (2017 r.). Pani dr Ewa Tracz podczas Festiwalu Kultura Natura w Katowicach (2021 r.) po raz pierwszy zaśpiewała *Pieśni miłosne Hafiza* op. 26 K. Szymanowskiego z towarzyszeniem NOSPR pod batutą genialnej dyrygentki – Marin Alsop. Z Maestrą Alsop oraz NOSPR

w Katowicach miała także szansę współpracować przy operze *Czarna maska* K. Pendereckiego w reżyserii Georga Zlabingera (2023 r.). Oba koncerty zostały wyemitowane na żywo w TV Medici.

Do najistotniejszych dzieł symfonicznych w repertuarze Artystki znajdują się [m.in.](#): *Tryptyk śląski Witolda Lutosławskiego* zaprezentowany podczas koncertu inauguracyjnego otwarcie nowej siedziby NOSPR (2015 r.); *XIV Symfonia g-moll Dmitrija Szostakowicza*, którą Śpiewaczka wykonała w Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu pod batutą Josepha Swensena (2017 r.); *Symfonia pieśni żałosnych* Henryka Mikołaja Góreckiego, którą zaśpiewała po raz pierwszy w Filharmonii Śląskiej (2018 r.), w Rotundzie Zamojskiej (2023 r.) i wraz z orkiestrą Sinfonia Rotterdam pod batutą Conrada van Alpheny podczas tournée w Holandii w kwietniu 2025 r.

Jednym z najważniejszych dzieł oratoryjno-kantatowych, które Artystka ma w swoim repertuarze jest *Stabat Mater* op. 53 Karola Szymanowskiego. Wykonała je na Festiwalu OSPA z Orquesta Sinfonica del Principado de Asturia w Auditorio Príncipe Felipe w Hiszpanii, pod batutą Rossena Milanova (2019 r.), oraz w przepięknej Concertgebouw w Amsterdamie wraz z Radio Filharmonisch Orkest i Groot Omroepkoor prowadzonymi przez dyrektora Gijsa Leenaarsa (2022 r.). Partię mezzosopranową zaśpiewała Aigul Akhmetshina, a barytonową Mark Stone. *Stabat Mater* op. 58 A. Dvořáka oraz *Ein deutsches Requiem* op. 45 J. Brahmsa, to kolejne tytuły w repertuarze dr Ewy Tracz, a miała okazję usłyszeć je w wykonaniu Artystki publiczność w Kościele św. Anny w Zabrze z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Zabrzeńskiej pod batutą Sławomira Chrzanowskiego (2024 r.).

Carmina Burana Carla Orffa jest dziełem niezwykle wymagającym dla wszystkich wykonawców ze względu na silną i bogatą orkiestrację, a także ogromną ekspresję emocjonalną, wiodącą, trudną i obciążającą partię chóru oraz zachwycające i niezwykle wirtuozerskie partie solistyczne, które dają ogromną satysfakcję nie tylko wykonawcom, ale przede wszystkim zachwycają publiczność. W 2023 r. publiczność zgromadzona w Filharmonii Krakowskiej miała tę okazję by usłyszeć minn.: dr Ewę Tracz w tym przepięknym dziele oratoryjnym, a koncertem dyrygował Mo Alexander Humali. Natomiast w 2024 r. w Filharmonii Kaliskiej kierownictwo muzyczne objął Mo Ruben Silva.

W dorobku artystycznym Artystki znajduje się ponad 120 koncertów, a w repertuarze stałym Artystka posiada około 250 pieśni takich kompozytorów jak: W.A. Mozart, F. Schubert, J. Brahms, F. Chopin, S. Moniuszko, S. Rachmaninow, S. Nawrocki, S. Niewiadomski, P.I. Czajkowski, L. Różycki, M. Karłowicz, M. Ogiński, M. Łysenko, W. Żeleński, E. Grieg, F. Poulenc, M. Ravel, C. Debussy, a także Felix Mendelssohn oraz Fanny Mendelssohn. Pani Doktor prezentowała swój kunszt pieśniarski podczas Międzynarodowego Festiwalu im. Felixa Mendelsohna w Dusznikach-Zdroju w 2022 i 2023 r. Przy fortepianie wówczas towarzyszyła jej Pani Monika Kruk. Podczas koncertu w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej w 2019 r. oprócz pieśni S. Moniuszki wykonała również *Tre Sonetti del Petrarca* S.270 Franza Liszta, które pod względem trudności mogą konkurować z wymagającymi ariami operowymi, a przy fortepianie towarzyszył Artystce Aleksander Chodacki. Jeszcze podczas studiów w Mediolanie w 2018 r. dr Ewa Tracz miała przyjemność zaśpiewać pieśni wybrane R. Straussa na recitalu w Teatro alla Scala, a przy fortepianie towarzyszył jej pianista James Vaughan.

Jednymi z ważniejszych dla Artystki utworów są kompozycje Witolda Lutosławskiego

– *Tryptyk Śląski* oraz *Nie dla Ciebie* – pieśń, którą kompozytor zadedykował Profesorowi Mieczysławowi Tomaszewskiemu, a dr Ewa Tracz wykonała ją w 2016 r. wraz z pianistą prof. dr hab. Grzegorzem Biegasem podczas uroczystości nadania tytułu doktora honoris causa Akademii Muzycznej w Katowicach Profesorowi Mieczysławowi Tomaszewskiemu.

W repertuarze Artystka ma również pieśni Antonina Dvořáka – cykle: *Pieśni miłosne* op. 83, które nagrała wraz z Bogusławą Suchanek, oraz *Pieśni cygańskie* op. 55, J. Turiny – *Poema en forma de canciones* op. 19. Kluczowe miejsce zajmuje liryka wokalna K. Szymanowskiego: pieśni wybrane, *Pieśni miłosne Hafiza* op. 24 oraz cykl *12 Pieśni kurpiowskich* op. 58 – najbliższe sercu Artystki, za których wykonanie otrzymała nagrodę specjalną za najlepsze wykonanie utworu patrona w Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. Karola Szymanowskiego w 2018 r. w Katowicach.

Po uzyskaniu stopnia doktora Artystka zrealizowała szereg ciekawych nagrań płytowych, które w istotny sposób przybliżają melomanom ciekawe i mniej znane tytuły z ogromnego repertuaru klasycznego. Warto wymienić najważniejsze pozycje:

- Płyta CD *Musica Sacrimontana*, J. Zeidler – *Litania in C „O Matce Boskiej”*

Rok wydania: 2024 r.

Wydawnictwo: Dux 2076

Współwykonawcy : Zespół Śpiewaków Miasta Katowice Camerata Silesia, AUKSO
Orkiestra Kameralna Miasta Tychy, dyrygent – Marek Moś, sopran – Ewa Tracz,
mezzosopran – Anna Bernacka, tenor – Łukasz Nowak, bas – Remigiusz Nowak;
Realizacja nagrania : Łukasz Kurzawski

Miejsce nagrania : Kościół Księży Filipinów na Świętej Górze w Gostyniu.

- Płyta CD K. Szymanowski - *Des Hafis Liebeslieder for Voice and Orchestra*,
Op.26, *Symphony No.4 for Piano and Orchestra*, Op.60

Rok wydania : 2023 r.

Wydawnictwo – Filharmonia Krakowska

Współwykonawcy :

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Krakowskiej,
dyrygent – Alexander Humala,
sopran – Ewa Tracz,
fortepian – Tymoteusz Bies

Realizacja nagrania : Małgorzata Albińska- Frank

Miejsce nagrania: Filharmonia Krakowska.

- Płyta DVD G. Puccini - *La Boheme*

Rok wydania 2022 (rejestracja spektaklu live z 20.07.2022 r.)

Wydawnictwo - Hyogo Performing Arts Center

Współwykonawcy: Chór, chór dziecięcy i Orkiestra Hyogo Performing Arts Center

Dyrygent - Yutaka Sado, Reżyseria - Dante Feretti,

Asystent reżysera - Marina Bianchi,

Scenografia i kostiumy - Dante Feretti,

Asystent pracujący przy kostiumach – Nayoko Oguri,

Reżyseria światła – Marco Filibeck.

Obsada: Mimi – Francesca Manzo, Rodolfo – Riccardo della Sciucca, Musetta – Ewa

Tracz, Marcello – gustavo Castillo, Schaunard – Paolo Ingrassiotta, Colline – Eugenio di

Lieto, Benoit/ Alcindoro – Rocco Cavaluzzi, Parpignol – Kunihiro Hiyohara

Miejsce nagrania - Kobelko Grand Hall, Hyogo Performing Arts Center.

- Płyta CD „*W Hołdzie Mistrza Tonów*”

Rok wydania: 2021

Wydawnictwo: Dux 1810

Współwykonawcy: Ewa Biegas, Aleksandra Blanik, Natalia Płonka, Natalis Skrycka, Ewa Tracz, Maciej Bartczka, Jakub Borgiel Stanisław Napierała, Artur Plinta, Jakub Schmidt, Paweł Sobierajski, Adam Szerszeń, Mirella Malorny, Grzegorz Biegas

Realizacja nagrania: Małgorzata Polańska, Michała Szostakowski

Miejsce nagrania: Centrum Paderewskiego w Kąśnej Dolnej.

- Płyta DVD J. I. Paderewski – „*Manru*”

Rok wydania: 2020

Wydawnictwo: Teatr Wielki Opera Narodowa, Narodowy Instytut Fryderyka Chopina
NIFCDVD 009

Współwykonawcy: Chór i Orkiestra Teatru Wielkiego – Opery Narodowej ,

Tancerze Białego Teatru, Chór dziecięcy – Artos.

Dyrygent- Grzegorz Nowak,

Reżyseria – Marek Weiss,

Scenografia i kostiumy- Kaspar Glarner,

Choreografia – Izydora Weiss,

Reżyseria światła – Maciej Igielski,

przygotowanie chóru – Mirosław Janowski,

przygotowanie chóru dziecięcego – Danuta Chmurska.

Obsada: Manru – Peter Berger, Ułana – Ewa Tracz, Jadwiga – Anna Lubańska, Urok – Mikołaj Zalasieński, Oros - Dariusz Machej, Aza – Monika Ledzion- Porczyńska, Jagu – Łukasz Goliński, Cygan – Maciej Ufniak, Skrzypek – Stanisław Tomanek.

Miejsce nagrania : Teatr Wielki Opera Narodowa

Reżyseria nagrania – Marcin Dunin - Borkowski

Reżyseria dźwięku : Michał Polański, Adam Ciesielski.

- Płyta CD H. M. Górecki – „*Sanktus Adalbertus*” op.71 Oratorium na sopran, baryton, chór i orkiestrę.

Rok wydania: 2019

Wydawnictwo: Dux 7651

Współwykonawcy: Chór, Orkiestra Filharmonii Śląskiej,

dyrygent – Mirosław Jacek Błaszczuk

sopran – Ewa Tracz,

baryton – Stanislav Kuflyuk

Realizacja nagrania: Małgorzata Polańska, Marcin Guz

Miejsce nagrania: Sala Koncertowa im. Karola Stryja Filharmonii Śląskiej im. Henryka Mikołaja Góreckiego.

Osiągnięcia przed uzyskaniem stopnia doktora:

- Płyta CD „ Stanisław Moniuszko – “*Flis*”

Rok wydania: 2019

Wydawnictwo: Narodowy Instytut Fryderyka Chopina NIFCCD 0

Wykonawcy:

kierownictwo muzyczne – Fabio Biondi,
Zosia - Ewa Tracz, Franek – Matheus Pompeu, Jakub – Mariusz Godlewski, Antoni -
Aleksander Teliga, Szóstak – Wojtek Gierlach, Feliks – Paweł Cichoński,
Chór Opery i Filharmonii Podlaskiej,
Orkiestra – Opera Galante.
Realizacja nagrania – Julita Emanuiłow
Miejsce nagrania: Teatr Wielki Opera Narodowa.

Osiągnięcia przedstawione do wszczęcia przewodu doktorskiego:

- Płyta CD „*Konkurs Wokalnym im. Jana Ignacego Paderewskiego*”

Rok wydania: 2015

Wydawnictwo: Akademia Muzyczna im. Feliksa Nowowiejskiego, Fundacja Konsonans

Wykonawcy: Grzegorz Biegas

Realizacja nagrania: Marek Wawrzyniak

Miejsce nagrania: Sala Koncertowa im. Prof. Romana Sucheckiego Akademii Muzycznej
im. Feliksa Nowowiejskiego.

- Płyta DVD „W.A.Mozart – “*Don Giovanni*”

Rok wydania: 2013

Wydawnictwo: Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach

Współwykonawcy:

Kierownictwo muzyczne – Michał Klauza,

reżyseria – Michael Ramach,

przygotowanie Zespołów Wokalnych – Krystyna Krzyżanowska – Łoboda,

kostiumy i scenografia – Karolina Widera.

Obsada: Don Giovanni – Jan Żądło, Leporello – Paweł Konik, Donna Anna – Ewa Tracz,
Donna Elvira – Klaudia Moździeż, Commendatore – Bartosz Araszkiewicz, Don Ottavio –
Dustin Stevens, Zerlina – Anna Leśniewska, Masetto – Jacek Pacholski

Miejsce nagrania: Opera Śląska w Bytomiu

- Płyta CD „Międzynarodowy festiwal młodych laureatów konkursów muzycznych
Silesia”

Rok wydania 2011

Wydawnictwo : Polskie Radio Katowice

Współwykonawcy :

Grzegorz Biegas

Realizacja nagrania : Marian Czarnecki

Miejsce nagrania: Sala Koncertowa Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w
Katowicach.

Podsumowanie oceny dorobku artystycznego

W okresie od uzyskania stopnia doktora do dnia dzisiejszego dr Ewa Tracz wzięła udział
w ponad stu spektaklach operowych, koncertach muzyki oratoryjnej oraz kameralnej.
Posiada w swoim dorobku ponad 20 partii operowych, z których zdecydowana
większość to role pierwszo i drugoplanowe o wysokim stopniu trudności. Kreacje
sceniczne Pani Doktor, które miały przyjemność wysłuchać na żywo, cechuje dbałość

o styl, detale wykonawcze, piękno dźwięku i wierność partyturze. Jej talent wokalny i aktorski podkreślają również recenzenci oraz realizatorzy przedsięwzięć, w których Habilitantka brała udział. Na potwierdzenie moich słów pozwalam sobie zacytować kilka wypowiedzi krytyków:

Jedynie Ewa Tracz potrafiła wydobyć z partii Ulany bogactwo różnych odcieni. Ale też ta młoda śpiewaczka ma piękny głos, talent oraz intuicję pozwalającą jej wczuć się nawet w tak skomplikowaną muzykę, jaką stworzył Paderewski.

(Jacek Marczyński, Rzeczpospolita)

Cała obsada wokalna reprezentowała wysoki poziom zarówno wokalnie, jak i aktorsko. Największe wrażenie wywarła wykonawczyni roli Ulany – obdarzona pięknie brzmiącym, ekspresyjnym sopranem Ewa Tracz.

(Krzysztof Teodorowicz, Teatralny.pl)

Siłą warszawskiego spektaklu jest zaskakująco dobra obsada. Ewa Tracz po wspaniałym występie w „Carmen” w zeszłym sezonie i wygranej w Konkursie Szymanowskiego wyrasta na nową gwiazdę warszawskiej sceny wydobywając z partii Ulany zarówno elementy liryczne, jak i te prześiąknięte dramatyzmem.

(Magdalena Grzybowska, OperaLovers)

Największe wrażenie zrobiła na mnie Ewa Tracz jako Ułana. Jej głos był pełny i wyrazisty. Śpiewała ona bardzo dobrze technicznie, ale zarazem było w jej interpretacji coś naprawdę przejmującego.

(Jacek Kornak, PRL, portal informacyjny z siedzibą w Londynie)

Ewa Tracz potrafi wyrazić przeplatające się emocje: siłę i wrażliwość Ulany.

(George Halla, BBC Music Magazine)

Ewa Tracz natomiast ucieleśnia piękną Ulanę barwą i frazowaniem, choć rola ta czasami wystawia na próbę jej sopran liryczny – w każdym razie urzekająca jest w jej wykonaniu kotysanka w drugim akcie.

(Didier van Moere, Avant-Scene Opéra)

Niezwykłe rzetelne i profesjonalne podejście do wykonywanego dzieła, wysoki poziom artystyczny jaki prezentuje oraz sumienność a zarazem niezaprzeczalna pasja cechujące dorobek artystyczny dr Ewy Tracz, dają wszelkie podstawy do promowania Jej osoby i wspierania w staraniach o uzyskanie habilitacji.

Osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne

Pani dr Ewa Tracz swoją aktywność dydaktyczną rozpoczęła z ogromną pasją w roku 2015 we współpracy ze swoją Alma Mater - Akademią Muzyczną im Karola Szymanowskiego w Katowicach. Początkowo na stanowisku asystenta, a od 2019 roku na stanowisku adiunkta może poszczycić się licznymi osiągnięciami swoich studentów. Wśród najbardziej utalentowanych należy wymienić nagradzane w licznych konkursach krajowych i zagranicznych:

- Natalię Płonkę (studentka współprowadzona z prof dr hab. Ewą Biegas)

laureatkę konkursów *Ars et Gloria* w Katowicach(2019), *Yuventus Canti im.Imricha Godina* we Vrablach(2019), *im. Mikuláša Schneidera - Trnavsky'ego* w Trnavie(2021), oraz *im. Romualda Tesarowicza* w Łodzi(2022)

- Martę Wąs (studentka współprowadzona z dr hab. Martą Brzezińską - Szmał)

laureatkę konkursu *Iuventus Canti* we Vrablach (2022)

- Adrianą Garstką (współprowadzoną z prof. dr hab. Ewą Biegas) wyróżnioną w konkursach *Ars et Gloria* w Katowicach(2021) i *Iuventus Canti* we Vrablach(2021)

- Anną Koehler wyróżnioną na konkursie *im Antonina Dvoráka* w Karlovych Varach(2022)

- Jinyu liu nagrodzoną na konkursie *Yuventus Canti im.Imricha Godina* we Vrablach(2024)

Obie płaszczyzny pracy zawodowej dr Ewy Tracz śpiew i pedagogika wzajemnie się uzupełniają pozytywnie wpływając na ich równoległy proces.

Konkluzja

Dr Ewa Tracz należy do grona młodych, ale już utytułowanych polskich Artystek. Realizując dzieła różnorodnych gatunków muzycznych takich jak opera, muzyka oratoryjno-kantatowa aż po muzykę kameralną i lirykę wokálną wykazała niezwykle bogaty dorobek artystyczny. Podczas koncertów i recitali popularyzuje nie tylko muzykę operową, ale też kameralistykę i dzieła oratoryjno - kantatowe. Habilitantka ma na swoim koncie szereg nagrań CD, oraz DVD, gdzie wystąpiła z uznanymi i szanowanymi na całym świecie artystami. Pracę artystyczną łączy znakomicie z dydaktyką wokálną będąc adiunktem w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach i współpracując z wybitnymi śpiewaczkami i pedagogami prof. dr hab. Ewą Biegas, oraz dr hab. Martą Brzezińską - Szmał. Cechą charakterystyczną oraz zaletą Habilitantki jest konsekwentne łączenie pedagogiki wokálnej, gdzie osiąga coraz to większe sukcesy, z popularyzowaniem sztuki wokálnej na ważnych scenach polskich i światowych teatrów operowych i sal koncertowych.

Po dokładnej analizie dokumentacji mogę stwierdzić, iż całościowy dorobek oraz wybitne osiągnięcia artystyczne i dydaktyczne wnoszą znaczący wkład w rozwój polskiej wokalistyki, co niewątpliwie stanowi podstawę do ubiegania się o przyznanie Pani Doktor Ewie Tracz stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki muzyczne.

Stwierdzam, że powyższy udokumentowany dorobek Pani dr Ewy Tracz spełnia wymagania określone w art.219 ust. z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz.U.2024 poz.1571). Osiągnięcia Pani dr Ewy Tracz przyjmuję.

Prof. dr Mariusz Kwiecień

